

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 105/13
Λουξεμβούργο, 13 Σεπτεμβρίου 2013

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-383/11 Eyad Makhlouf κατά Συμβουλίου και
T-563/11 και T-592/11 Issam Anbouba κατά Συμβουλίου

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τις προσφυγές δύο Σύρων υπηκόων κατά της εγγραφής τους στον κατάλογο περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, στο πλαίσιο των περιοριστικών μέτρων κατά της Συρίας

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και δεν προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα του Eyad Makhlouf, αξιωματικού του συριακού στρατού, και του Issam Anbouba, σημαντικού επιχειρηματία, εγγράφοντάς τους στον κατάλογο

Στις 9 Μαΐου 2011, το Συμβούλιο, καταδικάζοντας σθεναρά τη βίαιη καταστολή των ειρηνικών διαδηλώσεων σε διάφορα μέρη σε ολόκληρη τη Συρία και απευθύνοντας έκκληση στις συριακές αρχές να μην καταφεύγουν στη βία, εξέδωσε απόφαση επιβάλλουσα περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας. Το ένα από αυτά τα περιοριστικά μέτρα συνίστατο σε δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που ευθύνονται για τη βίαιη καταστολή εις βάρος του αμάχου πληθυσμού στη Συρία.

Με απόφαση της 23ης Μαΐου 2011, το όνομα του Eyad Makhlouf, αξιωματικού συριακής ιθαγενείας, με τον βαθμό του αντισυνταγματάρχη, περιελήφθη στον κατάλογο περί δεσμεύσεως κεφαλαίων με την ένδειξη «Αδελφός του Rami Makhlouf και αξιωματικός της GID [(διευθύνσεως γενικών πληροφοριών)], ενεχόμενος στα κατασταλτικά μέτρα κατά του πληθυσμού». Έκτοτε, το Συμβούλιο εξέδωσε διάφορες αποφάσεις και κανονισμούς για την ενημέρωση του εν λόγω καταλόγου. Το όνομα του E. Makhlouf διατηρήθηκε πάντοτε στον κατάλογο.

Τον Σεπτέμβριο του 2011, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι ο κατάλογος περί δεσμεύσεως κεφαλαίων έπρεπε επίσης να περιλαμβάνει τα πρόσωπα και τις οντότητες που επωφελούνται από τις πολιτικές του καθεστώτος ή το υποστηρίζουν. Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο εφάρμοσε τεκμήριο περί υποστηρίξεως του συριακού καθεστώτος κατά των διευθυντικών στελεχών των κυρίων επιχειρήσεων της Συρίας.

Ως εκ τούτου, στις 2 Σεπτεμβρίου 2011, το όνομα του Issam Anbouba περιελήφθη στον κατάλογο περί δεσμεύσεως κεφαλαίων με την ένδειξη ότι ήταν πρόεδρος μιας σημαντικής εταιρίας της βιομηχανίας γεωργικών ειδών διατροφής (Issam Anbouba Establishment for agro-industry) και στήριζε οικονομικά το συριακό καθεστώς. Κατά την αναθεώρηση του καταλόγου από έναν κανονισμό του Μαΐου του 2012, οι λόγοι για την εγγραφή του τροποποιήθηκαν ως εξής: «Παρέχει οικονομική στήριξη στον κατασταλτικό μηχανισμό και τις παραστρατιωτικές ομάδες που ασκούν βία κατά του άμαχου πληθυσμού της Συρίας. Παρέχει ιδιοκτησία (κτίρια, αποθήκες) για αυτοσχέδια κέντρα κράτησης. Χρηματοδοτικές σχέσεις με ανώτατους αξιωματούχους».

Οι E. Makhlouf και I. Anbouba άσκησαν προσφυγές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να επιτύχουν την ακύρωση των αποφάσεων και κανονισμών περί εγγραφής τους στον κατάλογο.

Με τις σημερινές αποφάσεις του, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τις προσφυγές.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το Συμβούλιο δεν προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας ή το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δύο αυτών προσώπων, θεσπίζοντας τα εν λόγω μέτρα. Το Γενικό Δικαστήριο σημειώνει ότι, μετά την εγγραφή εκάστου εξ αυτών στον κατάλογο, το Συμβούλιο δημοσίευσε ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα, πληροφορώντας τους για την εγγραφή τους και επισημαίνοντάς τους τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους

στο Συμβούλιο. Το γεγονός ότι η ανακοίνωση αυτή δημοσιεύθηκε μετά την πρώτη εγγραφή στον κατάλογο δεν μπορεί να κριθεί αφ' εαυτού ως προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Πράγματι, μια τέτοια εκ των προτέρων γνωστοποίηση της αιτιολογίας θα διακύβευε την αποτελεσματικότητα των μέτρων δεσμεύσεως κεφαλαίων και οικονομικών πόρων τα οποία πρέπει, ως εκ της φύσεώς τους, να επιβάλλονται αιφνιδιαστικώς και να εφαρμόζονται αμέσως. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, είναι σαφές ότι παρασχέθηκε στα δύο αυτά πρόσωπα η δυνατότητα να αμυνθούν αποτελεσματικώς κατά των επιμάχων πράξεων, δεδομένου ότι άσκησαν εμπροθέσμως προσφυγές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει επίσης ότι το Συμβούλιο τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως. Σε αμφότερες τις προσβαλλόμενες πράξεις, το Συμβούλιο εκθέτει ρητώς τους γενικούς λόγους για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Συρίας. Εξάλλου, στην απόφαση του Σεπτεμβρίου του 2011, το Συμβούλιο εκθέτει το γενικό πλαίσιο λόγω του οποίου διεύρυνε το πεδίο εφαρμογής των μέτρων αυτών ώστε να καλύπτει τα πρόσωπα που παρέχουν στήριξη στο συριακό καθεστώς. Σε ατομικό επίπεδο, οι λόγοι που παρέθεσε το Συμβούλιο κατά την πρώτη εγγραφή εκάστου από τα πρόσωπα αυτά στον κατάλογο τους παρέσχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν λυσιτελώς το βάσιμο των πράξεων αυτών.

Στη συνέχεια, όσον αφορά τον I. Anbouba, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι θεμιτώς το Συμβούλιο θεώρησε ότι τεκμαίρεται ότι, λόγω της ιδιότητάς του ως σημαντικού επιχειρηματία στη Συρία, παρείχε στήριξη στο συριακό καθεστώς. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, λαμβανομένης υπόψη της αυταρχικής φύσεως του συριακού καθεστώτος και του στενού ελέγχου που ασκεί το κράτος στη συριακή οικονομία, το Συμβούλιο μπορούσε ορθώς να κρίνει ότι οι δραστηριότητες ενός από τους κύριους επιχειρηματίες της Συρίας, δραστηριοποιούμενου σε πολυάριθμους τομείς, δεν ήταν δυνατό να ευδοκιμήσουν εκτός αν αυτός είχε τύχει της εύνοιας του εν λόγω καθεστώτος και του είχε προσφέρει ως αντάλλαγμα κάποια στήριξη. Λαμβανομένης υπόψη της σπουδαιότητας και της φύσεως των σκοπών που επιδιώκουν τα μέτρα αυτά, οι οποίοι συνίστανται ιδίως στην παύση της καταστολής που ασκούν ο πρόεδρος Bashar Al Assad και το καθεστώς του κατά του πληθυσμού τους, το τεκμήριο αυτό συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι ούτε ο E. Makhlouf ούτε ο I. Anbouba προσκόμισε στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι αυτοί παρέχουν στήριξη στο συριακό καθεστώς.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων [T-383/11](#), [T-563/11](#) και [T-592/11](#) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582